

**A TANÁCS (EU) 2018/1912 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE****(2018. december 4.)****a 282/2011/EU végrehajtási rendeletnek a Közösségen belüli ügyletekre vonatkozó egyes adómentességek tekintetében történő módosításáról**

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelvre <sup>(1)</sup> és különösen annak 397. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) A Bizottság a héára vonatkozó cselekvési tervről szóló, 2016. április 7-i közleményében bejelentette, hogy javaslatot kíván előterjeszteni a tagállamok közötti, határokon átnyúló, vállalkozások közötti kereskedelemre vonatkozó végleges hozzáadottértékadó-rendszerre (hozzáadottérték-adó a továbbiakban: héa) vonatkozóan. A Tanács 2016. november 8-i következtetéseiben felkérte a Bizottságot, hogy még időközben tegyen javaslatot a határokon átnyúló ügyletekre vonatkozó uniós héaszabályok tökéletesítésére, többek között a Közösségen belüli ügyletekre vonatkozó adómentességek tekintetében.
- (2) A 2006/112/EK irányelv számos feltételt határoz meg bizonyos Közösségen belüli ügyletek keretében folytatott termékértékesítések héamentességére vonatkozóan. E feltételek egyike az, hogy a termékeket egyik tagállamból egy másikba kell feladni vagy elfuvarozni.
- (3) A határokon átnyúló ügyletekre vonatkozó említett adómentességek alkalmazása tekintetében eltérő tagállami megközelítések azonban nehézségeket és jogbizonytalanságot teremtettek a vállalkozások számára. Ez ellentétes a Közösségen belüli kereskedelem elősegítésének és a fiskális határok megszüntetésének céljával. Ezért fontos meghatározni és harmonizálni azokat a feltételeket, amelyek alapján az adómentességek alkalmazhatók.
- (4) Mivel a határokon átnyúló héacsatlás elsősorban a Közösségen belüli értékesítések adómentességével függ össze, meg kell határozni bizonyos körülményeket, amelyek fennállásakor a termékeket úgy kell tekinteni, mint amelyeket az értékesítés helye szerinti tagállam területéről feladtak vagy elfuvaroztak.
- (5) Annak érdekében, hogy a vállalkozások számára gyakorlati megoldást, az adóhatóságok számára pedig biztosítékot lehessen nyújtani, a 282/2011/EU tanácsi végrehajtási rendeletbe <sup>(2)</sup> két megdönthető vélelmet kell bevezetni.
- (6) A helyes alkalmazás biztosítása érdekében a vevői készletre vonatkozó egyszerűsítő szabályozást megfelelő nyilvántartási kötelezettségeknek kell kísérniük.
- (7) A 282/2011/EU végrehajtási rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

**1. cikk**

A 282/2011/EU végrehajtási rendelet a következőképpen módosul:

1. a VIII. fejezet a következő szakasszal egészül ki:

„2A. szakasz

**A közösségen belüli ügyletekre vonatkozó adómentesség****(A 2006/112/EK irányelv 138–142. cikke)****45a. cikk**

(1) A 2006/112/EK irányelv 138. cikkében megállapított adómentességek alkalmazása céljából a következő esetek bármelyikének fennállása esetén vélemezni kell, hogy a termékeket valamely tagállamból a területén kívülre, de a Közösség területére adták fel vagy fuvarozták el:

- a) az eladó jelzi, hogy a terméket ő vagy egy, a nevében eljáró harmadik személy adta fel vagy fuvarozta el, és az eladó birtokában van a (3) bekezdés a) pontjában említettek közül legalább két olyan, egymásnak nem ellentmondó bizonyítéknak, amelyeket egymástól, a vevőtől és a beszerzőtől is független két különböző fél állított

<sup>(1)</sup> HL L 347., 2006.12.11., 1. o.

<sup>(2)</sup> A Tanács 282/2011/EU végrehajtási rendelete (2011. március 15.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv végrehajtási intézkedéseinek megállapításáról (HL L 77., 2011.3.23., 1. o.).

ki, vagy az eladó egyszerre birtokában van a (3) bekezdés a) pontjában említett dokumentumok közül bármelyik egy és a (3) bekezdés b) pontjában említett dokumentumok közül bármelyik egy, a feladást vagy a fuvarozást igazoló egymásnak nem ellentmondó bizonyítéknak, amelyeket egymástól, az eladótól és a beszerzőtől is független két különböző fél állított ki;

b) az eladó birtokában van a következőknek:

- i. a beszerzőtől származó olyan írásbeli nyilatkozat, amelyben kijelenti, hogy a terméket a beszerző vagy egy, a beszerző nevében eljáró harmadik személy adta fel vagy fuvarozta el, és amelyben szerepel a termék rendeltetési tagállama: ennek az írásbeli nyilatkozatnak tartalmaznia kell a kiállítás napját; a beszerző nevét és címét; a termékek mennyiségét és jellegét; a termékek megérkezésének idejét és helyét; közlekedési eszköz értékesítése esetén a közlekedési eszköz azonosító számát; és a beszerző nevében a termékeket átvevő személy azonosítását; és
- ii. a (3) bekezdés a) pontjában említettek közül legalább két olyan, egymásnak nem ellentmondó bizonyíték, amelyeket egymástól, a vevőtől és a beszerzőtől is független két különböző fél állított ki, vagy a (3) bekezdés a) pontjában említett dokumentumok közül bármelyik egy, együtt a (3) bekezdés b) pontjában említett dokumentumok közül bármelyik egy, a feladást vagy a fuvarozást igazoló egymásnak nem ellentmondó bizonyítékkal, amelyeket egymástól, az eladótól és a beszerzőtől is független két különböző fél állított ki.

A beszerzőnek a b) pont i. alpontjában említett írásbeli nyilatkozatot az értékesítést követő hónap tizedik napjáig kell az eladó rendelkezésére bocsátania.

(2) Az (1) bekezdés szerint felállított vélelmet az adóhatóság megdöntheti.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazásában a következőket kell elfogadni a feladás vagy a fuvarozás bizonyítékaként:

a) a termékek feladására vagy fuvarozására vonatkozó dokumentumok, mint például az aláírt CMR-dokumentum vagy CMR-fuvarlevél, a hajóraklevél, a légi teherszállítási számla vagy az áru fuvarozója által kiállított számla;

b) a következő dokumentumok:

- i. a termékek feladására vagy fuvarozására vonatkozó biztosítási kötvény; vagy a termékek feladásának vagy fuvarozásának kifizetését igazoló banki dokumentumok;
- ii. közjogi hatóság, például közjegyző által kiállított közokirat, amely igazolja a termékek rendeltetési tagállamba való megérkezését;
- iii. a rendeltetési tagállamban a raktár üzemeltetője által kiállított átvételi elismervény, amely igazolja a termékeknek az adott tagállamban való tárolását.”

2. a X. fejezet a következő szakasszal egészül ki:

„1 A. szakasz

### **Általános követelmények**

**(A 2006/112/EK irányelv 242–243. cikke)**

54a. cikk

(1) A 2006/112/EK irányelv 243. cikkének (3) bekezdésében említett azon nyilvántartásban, amelyet minden olyan adóalanynak vezetnie kell, aki vevői készletre vonatkozó megállapodás keretében terméket továbbít, a következő információkat kell szerepeltetni:

- a) az a tagállam, amelyből a termékeket feladták vagy elfuvarozták, valamint a termékek feladásának vagy fuvarozásának az időpontja;
- b) annak az adóalanynak a héaazonosító száma, akinek a részére a termékeket szánják, amelyet az a tagállam állított ki, amelybe a terméket feladják vagy elfuvarozzák;
- c) az a tagállam, amelybe a terméket feladják vagy elfuvarozzák, a raktár üzemeltetőjének héaazonosító száma, annak a raktárnak a címe, ahol a termékeket érkezéskor tárolják, valamint a termékek raktárba való beérkezésének időpontja;
- d) a raktárba beérkezett termékek értéke, megnevezése és mennyisége;
- e) annak az adóalanynak a héaazonosító száma, aki vagy amely az e bekezdés b) pontjában említett személy helyébe lép a 2006/112/EK irányelv 17a. cikkének (6) bekezdésében említett feltételek mellett;
- f) az értékesített termékek adóalapja, megnevezése és mennyisége, valamint a 2006/112/EK irányelv 17a. cikke (3) bekezdésének a) pontjában említett termékértékesítés teljesítésének időpontja, továbbá a beszerző héaazonosító száma;

- g) a termékek adóalapja, megnevezése és mennyisége, valamint a feltételek bármelyike teljesülésének időpontja és a 2006/112/EK irányelv 17a. cikkének (7) bekezdése szerinti konkrét indokolása;
- h) a 2006/112/EK irányelv 17a. cikkének (5) bekezdésében említettek szerint visszaküldött termékek értéke, megnevezése és mennyisége, valamint a termékek visszaküldésének időpontja.

(2) A 2006/112/EK irányelv 243. cikkének (3) bekezdésében említett azon nyilvántartásban, amelyet minden olyan adóalanynak vezetnie kell, akinek a részére vevői készletre vonatkozó megállapodás keretében termékértékesítés történik, a következő információkat kell szerepeltetni:

- a) a vevői készletre vonatkozó megállapodás keretében termék továbbítását végző adóalany híaazonosító száma;
- b) a neki szánt termékek megnevezése és mennyisége;
- c) a neki szánt termékek raktárba való beérkezésének időpontja;
- d) a részére értékesített termékek adóalapja, megnevezése és mennyisége, valamint a 2006/112/EK irányelv 17a. cikke (3) bekezdésének b) pontjában említett, Közösségen belüli termékbeszerzés teljesítésének időpontja;
- e) a termékek megnevezése és mennyisége, valamint az az időpont, amikor a termékeket az a) pontban említett adóalany utasítására kitárolják a raktárból;
- f) a megsemmisült vagy hiányzó termékek megnevezése és mennyisége, valamint az az időpont, amikor a raktárba korábban beérkezett termékek megsemmisültek, elvesztek vagy azokat ellopták, vagy az az időpont, amikor a termékek megsemmisülését vagy hiányát megállapították.

Amennyiben a termékeket vevői készletre vonatkozó megállapodás keretében olyan raktárüzemeltető részére adják fel vagy fuvarozzák el, aki eltér attól az adóalanytól, akinek a részére a termékeket értékesíteni szándékoznak, az említett adóalany által vezetett nyilvántartásban nem kell szerepeltetni az első albekezdés c), e) és f) pontjában említett információkat.”

## 2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2020. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2018. december 4-én.

*a Tanács részéről*

*az elnök*

H. LÖGER